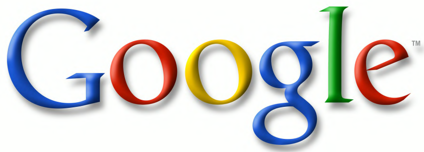
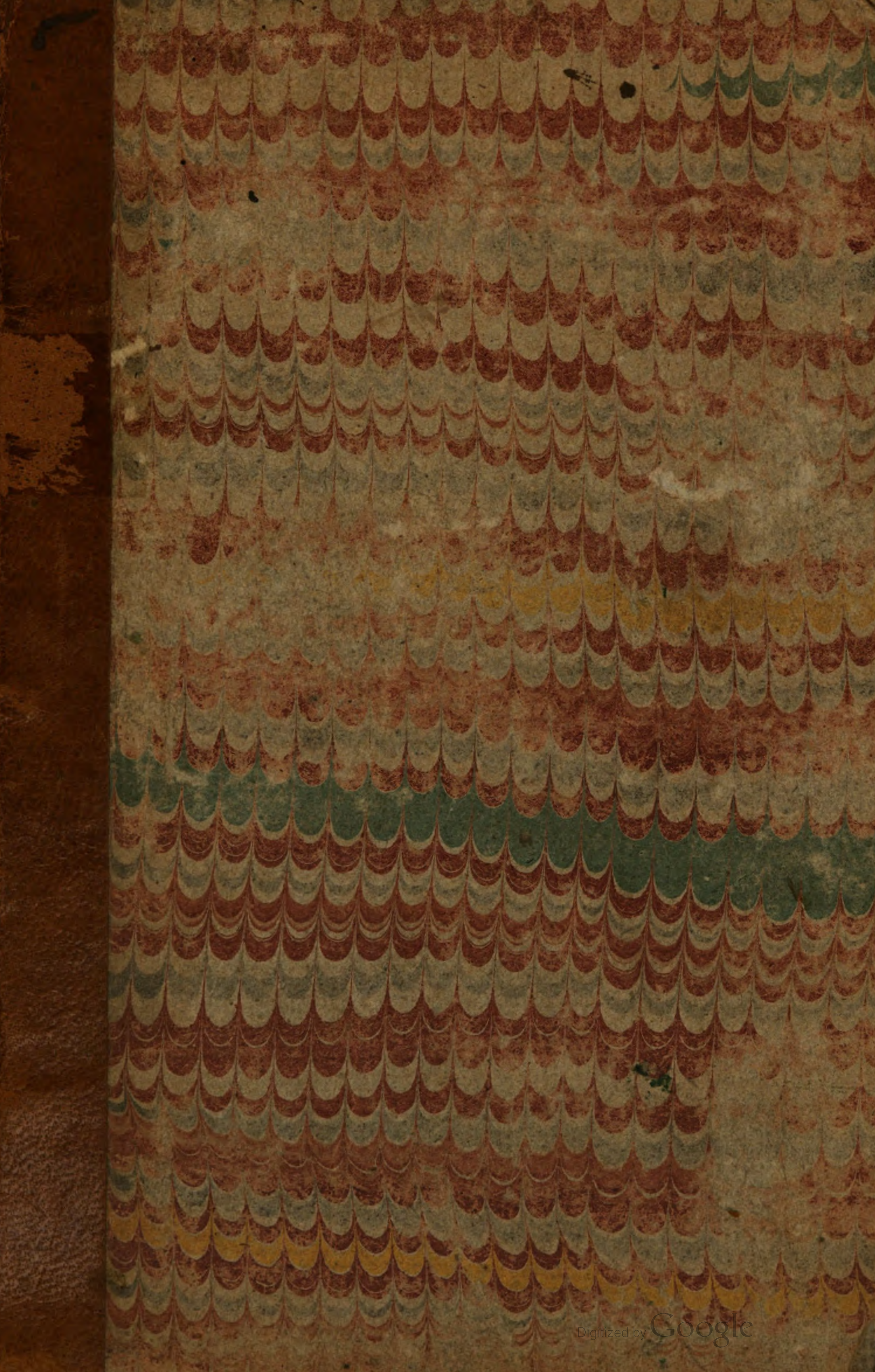
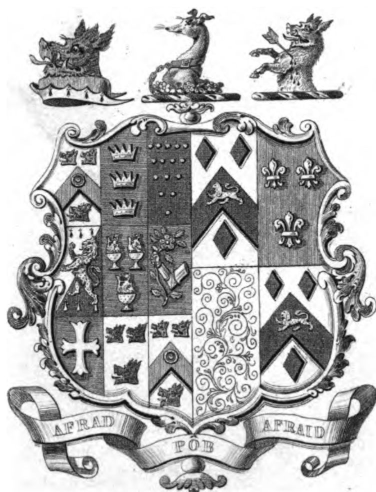

AFRAD
POB
AFRAID

Thos. Vaughan

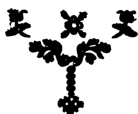
Verborum Anomalorum

IN

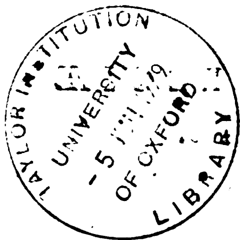
GRÆCA LINGUA

INVESTIGATIO.

IN USUM SCHOLÆ REGIÆ
SALOPIENSIS.

Proſtant venales apud JOSH. EDDOWES, Salopiæ.
M.DCC.LXXIV.

TAYLOR INSTITUTION
UNIVERSITY OF OXFORD
LIBRARY

REGULA I.

VERBA sextæ conjugationis plerumque carent aor. 2. et temporibus inde formatis: sed ea quæ retinent illa tempora, literam characteristicam præsentis rejiciunt, ut δουπέω, aor. 2. ἔδουπον, *sono*. Verba in οω aor. 2. nunquam admittunt.

REGULA II.

Verba quædam irregulariter formantur solummodo in aor. 2. et in temporibus inde deductis. Hæc sunt fere omnia 1. conjugationis.

β pro π { præs. βλάπτω, aor. 2. ἔβλαβον, *noceo*.
præs. καλύπτω, aor. 2. ἐκάλυβον, *tego*.
præs. κρύπτω, aor. 2. ἔκρυβον, *abscondo*. }

OBSERVATIO.

Hæc in aor. 2. characteristicam præteriti in loco præsentis characteristici assumunt, *viz*.

Præsens {
βάπτω, ἔβαφον, *tingo*.
σκάπτω, ἔσκαφον, *fodio*.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, *suo*.
θάπτω, ἔταφον, *sepelio*.
δάπτω, ἔδαφον, *voro*.
ἅπτω, ἧφον, *necto*.
ῥίπτω, ἔῤῥιφον, *jacio*.
δρύπτω, ἔδρυφον, *lacero*.
θήπτω, ἔταφον, *stupeo*. }

Duo

Duo in aoristo 2. γ pro χ præsentis assumunt.
Præs. σμύχω, aor 2. ἔσμυγον, *uro*.
Præs. ψύχω, aor. 2. ἔψυγον, *refrigero*.

REGULA III.

Verba in ζω et νω plerumque derivativa sunt, et sibi habent cognata sextæ conjugationis, ut πειράζω, πειράω, *tento*; βαρύνω, βαρέω, *gravo*: unde aliquando fiunt verba in μι, ut ἱδρύνω, ἱδρύω, ἵδρυμι, *sedere facio*.

REGULA IV.

Verba in σκω formantur a verbis in έω, άω, όω, υω; σκ positis ante ω: et aliquando reduplicatione factâ initio verbi, ut διδράσκω a δράω, *fugio*.

In futuro et temporibus inde deductis, reduplicatio plerumque omittitur, ut γινώσκω, fut. γνώσκω vel γνώσομαι, *cognosco*.

OBSERVATIO 1.

Vocales in penultima aliquando mutantur: α et ε mutantur in η, ut μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, a μνάω; ἀλδήσκω, ab ἀλδέω, *augeo*: ο in ω, ut βρώσκω, a βρόω, *comedo*; βλώσκω a βλόω, *advenio*. In sequentibus ι pro ε sumitur—εὑρίσκω, *invenio*, ab εὑρέω; ἀμφίσκω, pro ἀμφιέσκω, *induo*, ab ἀμφέω, pro ἀμφιέω; ἀπαφίσκω, *fallo*, ab ἀπαφέω; γαμίσκω, *jungo matrimonio*, a γαμέω; κυίσκω, *in utero gesto*, a κυέω; μολίσκω, *venio*, a μολέω; οἰδίσκω, *tumefacio*, ab οἰδέω; ὀνίσκω, *juvo*, ab ὀνέω; ὀφλίσκω, *mulctor*, ab ὀφλέω; στερίσκω, *privo*, a στερέω: ι pro ο, ut ἁλίσκω, *capio*, ab ἁλόω; ἀμβλίσκω, *abortivum pario*, ab ἀμβλόω.

OBSERVATIO 2.

Duo in σκω non formanda videntur ab ω purum: ἀλύσκω, *vito*, et διδάσκω, *doceo*, futurum formant veluti a verbis

a verbis 2. vel 4. conjugationis in ζω: futurum verbi θνήσκω, *morior*, et verbi ἱλάσκω, *placo*, rarius ita formatur.

REGULA V.

Atticorum eſt a circumflexis facere barytona, quæ propriè formantur a futuris; ut ἀλεξέω, fut. ἀλεξήσω, Ionice ἀλεξεῶ, σ omiſſa; et contractione iterum facta, ἀλέξω, circumflexo omiſſo.

REGULA VI.

Verba in ννύω et ννυμι derivantur a barytonis aut circumflexis; et ννύω et ννυμι habenda ſunt ut ω.

Catalogus alphabeticus Verborum anomalorum, quæ non æqualiter, ut cætera Verba, conjugantur, ſed a diverſis Verbis ſua tempora mutuantur, cum pleriſque a recta inflectione varietatibus.

In Schemate verborum ſequenti tempora a temporibus regulariter deducta non notantur.

Recepta.	A.	Parum uſitata.
Ἄγαμαι,	*miror*, imperf. regulariter ut ἵσαμαι. fut. ἀγάσομαι, unde reliqua tempora regulariter, ab ἀγάζομαι vel ἀγάομαι.	Ἀγάομαι vel Ἀγάζομαι.
Ἄγνυμι,	*frango*, fut. ἄξω, aliquando ἐάξω; & reliqua tempora Atticè formantur, η mutata in εα, ab ἄγω.	Ἄγω.
Ἄγω,	*ago*, regulariter formatur præter quædam dialectica, & quaſdam reduplicationes; & legitur part. aor. 2. ἀγάγας Att. reduplicatione pro ἀγὰς, ab ἄγημι. Legitur nonnunquam futurum 1. pro præſenti modi imperat. ἄξε plur. ἄξετε, *duc*, *ducite*.	Ἄγημι.

Recepta.		Parum uſitata.
Ἀείδω,	*cano*, (vox poetica) fut. primum ᾄσομαι ab ᾄδω. aor. 1. ᾖσα, ab ᾄδω vel ἀΐδω.	Ἄδω vel Ἀΐδω.
Αἰνέω,	*laudo*, quædam tempora format ab αἴνημι parum uſitat.	Αἴνημι.
Αἱρέω,	*capio*, aor. 2. εἷλον, ab ἕλω, ε mutata in ει, unde tempora ſua fere regulariter formantur, aor. 1. paſſ. ἡρέθην pro ᾑρήθην.	Ἕλω.
Αἰσθάνομαι,	*ſentio*, fut. m. αἰσθήσομαι. præt. paſſ. ᾔσθημαι. aor. 2. m. ᾐσθόμην, ab αἰσθέω. (vide reg. 1.)	Αἰσθέω.
Ἀλδήσκω,	*urgeor*, tempora format ab ἀλδέω. (vide reg. 4. obſervat. 1.)	Ἀλδέω.
Ἀλέξω,	*arceo*, Atticum verbum: fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω.	Ἀλεξέω.
Ἀλέομαι,	*vito*, aor. 1. m. ἠλεάμην, et ἠλευάμην. (vide exceptiones ſub reg. aor. 1. act.) ab ἀλεύω.	Ἀλεύω.
Ἄλημι,	*vagor*, ab ἀλάω, per omnes modos et voces ſæpe reduplicatione legitur.	Ἀλάω.
Ἁλίσκω,	*capio*, tempora format. ab ἁλόω, et inde ἅλωμι parum uſit. in præſ. Aor. 2. ἥλων et ἑάλων. (vide reg. 4. obſervat. 1.)	Ἁλόω vel Ἅλωμι.
Ἄλκω,	*propulſo*, fut. 1. nonnunquam format ἀλκήσω et ἀλαλκήσω, redup. ab ἀλκέω.	Ἀλκέω.
Ἀλφάνω,	*invenio*, fut. 1. ἀλφήσω, et ἕσω aor. 2. ἦλφον. (vide reg. 1. et reg. 3.)	Ἀλφέω.

Recepta.		Parum usitata.
Ἁμαρτάνω,	*pecco*, fut. ἁμαρτήσω, ab ἁμαρτέω. aor. 2. ἥμαρτον (vide reg. 1.) pro quo poet. ἤμβροτον) et reg. 3.	Ἁμαρτέω.
Ἀμβλίσκω,	*abortivum reddo*, ab ἀμβλόω (vide reg. 4.)	Ἀμβλόω.
Ἀμφιέννυμι,	*induo*, fut. ἀμφιέσω, ab ἀμφιέω (vide reg. 6.) Legitur etiam præſ. paſſ. ἀμφίεμαι, ab ἀμφίημι.	Ἀμφιέω ἀμφίημι.
Ἀναίνομαι,	*renuo*, perf. ἀνήνημαι, ab ἀναινέω.	Ἀναινέω.
Ἀναλίσκω,	*abſumo*, formatur ut ἁλίσκω (quod vide) niſi quod habet etiam imperf. Ion. ἀνάλουν. Infin. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν, ab ἀναλόω; et quaſdam varietates in augmento.	Ἀναλόω.
Ἀνδάνω,	*placeo*, deducitur, ſecundum Euſtathium, ab ἥδω, ſecundum Heraclidem grammaticum, ab ἅδω. Alii volunt hoc verbum tempora mutuari ab ἁδέω (vide reg. 3.)	Ἥδω vel ἅδω vel ἁδέω.
Ἀνοίγω,	*aperio*, vide οἴγω, niſi quod hoc verbum quaſdam varietates admittit in augmento.	
Ἀνώγω,	*jubeo*, imperf. ἠνώγουν, ab ἀνωγέω. aor. 1. paſſ. imperat. ἄνωχθι, per ſync. pro ἀνώχθητι; niſi forte per ſync. ſit pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.	Ἀνωγέω ἀνώγημι.
Ἀπαυράω,	*privo*, aor. 1. aliquando admittit ἀπηῦρα, ab ἀπαύρω. aor. 2. ἀπεῦρον (vide reg. 1.)	Ἀπαύρω.
Ἀπαφίσκω,	*fallo*, tempora format ab ἀπαφέω,	Ἀπαφέω.

 quod

Recepta.		Parum uſitata.
	quod idem ſignificat ac ἀπατάω (vide reg. 4. obſervat. 1.)	
Ἀπεχθάνομαι, et Ἀπέχθομαι,	*odioſum*, fut. ἀπεχθήσομαι, ab ἀπεχθέομαι, aor. 2. ἀπηχθόμην.	Ἀπεχθέομαι.
Ἅπτω,	*necto*, (vide reg. 2.)	Ἅφω.
Ἀρέσκω,	*placeo*, ab ἀρέω, (vide reg. 4.)	Ἀρέω.
Ἄρω,	*apto*, ſæpe per omnia tempora cum reduplicatione legitur.	Ἀράρω.
Ἀτάω,	*lædo*, aor. 1. ἆσα, aor. 1. paſſ. ἄθην vel ἄσθην, aor. 1. m. ἀσάμην, neglecto ſemper augmento, ab ἄτω vel ἄω.	Ἄτω vel Ἄω.
Αὐξάνω, et Αὔξω,	*augeo*, fut. αὐξήσω (rarius αὐξανῶ) ab αὐξάω vel αὐξέω, (vide reg. 3.) part. aor. 2. αὔξας, ab αὔξημι.	Αὐξάω vel Αὐξέω, Αὔξημι.
Ἀχέω,	*doleo*, legitur per omnia tempora cum reduplicatione, velut ab ἀκαχέω. Aliquando præt. ἤκαχα, ab ἀκάχω.	Ἀκαχέω vel Ἀκάχω.
Ἄχθομαι,	*ægre fero*, fut. ἀχθήσομαι et ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι.	Ἀχθέομαι.
Ἄχθω,	*idem*, aor. 1. infin. ἀχθέσαι, part. aor. 1. ἀχθήσας, ab ἀχθέω.	Ἀχθέω.

B.

Recepta.		Parum usitata.
Βαίνω,	*vado*, fut. 1. med. βήσομαι, quod nonnunquam pro præsenti usurpatur. præt. βέβηκα. Præt. med. βέβαα, (aliquando fut. 1. βήσω, regular.) a βάω. (vide reg. 3.) aor. 2. ἔβην. imperat. βᾶ et βάθι pro βῆθι, a βῆμι. Βιβάω, parum usitatum, reduplicatione facta, a βάω, format. fut. 1. βιβάσω et βιβάσομαι. part. præs. βιβάς, a βίβημι.	Βάω Βῆμι Βιβάω Βίβημι.
Βάλλω,	*jacio*, fut. nonnunquam format βαλήσω a βαλέω, et βλήσω, a βλέω; unde præt. βέβληκα, nisi forte contractio sit pro βεβάληκα. aor. 1. act. ἐβάλλησα, a βαλλέω. part. præt. pass. βεβολημένος, a βολέω. part. aor. 2. βλεὶς, a βλῆμι; unde pass. præs. βλῆμαι, penultimâ productâ.	Βαλέω Βλέω Βαλλέω Βολέω Βλῆμι.
Βάπτω,	*tingo*, (vide reg. 2. observ.)	
Βιόω,	*vivo*, aor. 2. ἐβίων, a βίωμι.	Βίωμι.
Βιώσκω,	*idem*, (vide reg. 4.)	
Βλαστάνω,	*germino*, fut. βλαστήσω, a βλαστέω vel βλαστάω (vide reg. 3.) unde aor. 2. ἔβλαστον (vide reg. 1.)	Βλαστέω vel Βλαστάω.
Βλάπτω,	*noceo*, (vide reg. 2.)	
Βλώσκω,	*advenio*, (vide reg. 4. observ. 1.)	Βλόω.

Βόσκω,

Recepta.		Parum usitata.
Βόσκω,	*pasco*, (vide reg. 4.) sed nonnunquam fut. 1. format βοσκήσω, unde aor. 1. regulariter. fut. 1. m. βοσκήσομαι, a βοσκέω.	Βόω vel Βοσκέω.
Βούλομαι,	*volo*, fut. βουλήσομαι a βουλέομαι. Imperf. aliquando ἠβουλόμην, et aor. 1. ἠβουλήθην. syllabico augmento ε in temporale η mutato Att.—Secunda præsentis persona etiam fere Atticè formatur, βούλει.	Βουλέομαι.
Βρίθω,	*gravis sum*, format βρίθησι in tertia pers. singulari modi indicativi (Hom. Od. τ.) a βρίθημι.	Βρίθημι.
Βρώσκω et Βιβρώσκω,	*comedo* (vide reg. 4. observ. 1.) sed legitur aor. 2. ἔβρων, a βρῶμι. Secunda pers. sing. optat. præt. med. βεβρώθοις, a βρώθω, (nisi forte secundum quosdam Grammaticos pro βεβρώκοις ponatur, θ pro κ subjecta,)—Legitur etiam in compositione, aor. 1. act. κατέβρωξα, a βρώκω.	Βρόω Βρῶμι Βρώθω Βρώκω.

Γ.

Recepta.		Parum usitata.
Γαμέω,	*uxorem duco*, aor. 1. ἔγημα, a γάμω.	Γάμω.
Γηράσκω,	*senesco*, (vide reg. 4.) aor. 1. act. ἐγήρα, a γήρω. Legitur part. aor. 2. γήρεις et γήρας, a γήρημι.	Γηράω Γήρω Γήρημι.

Γίνομαι,

Recepta.		Parum usitata.
Γίνομαι vel Γίγνομαι.	*sum, fio, nascor*, fut. γενήσομαι, a γενάομαι. aor. 2. ἐγενόμην, a γενέομαι (vide reg. 1. paulum ab analogia recedens, ε non mutata in α) præt. m. γέγονα a γείνω, et γέγαα a γάω. aor. 1. m. ἐγεινάμην a γένω. Nonnulli volunt γενεῦμαι esse fut. 1. m. a γείνομαι, quod a γείνω regulariter deducitur.	γενάομαι γενέομαι γείνω γάω γένω.
Γινώσκω vel Γιγνώσκω.	*cognosco*, (vide reg. 4.) sed fut. sæpius in media voce; γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα. aor. ἔγνων, a γνῶμι, præt. m. γέγωνα pro γέγνωα per metath. secundum Eustathium.	Γνόω Γνῶμι.

Δ.

Recepta.		Parum usitata.
Δαίω,	*disco*, fut. δαήσω; sæpius in med. voce δαήσομαι, a δαέω. præt. pass. nonnunquam formatur δέδασμαι, a δάζω, quod proprie significat *divido*, aor. 2. ἐδάην, a δάημι; nisi potius cum Herodiano dicamus aor. 2. pass. esse, a δαίω.	Δαέω Δάζω Δάημι.
Δάκνω,	*mordeo*, fut. δήξω (sæpius fut. 1. m. δήξομαι) a δήκω.	Δήκω.
Δαμάω,	*domo*, præt. δέδμηκα contractione, quasi a δμάω. aor. 2. pass. ἐδάμην (vide reg. 1.) Legitur etiam δαμνάω, δαμνῶ; et aliquando sine circumflexo.	Δμάω.
Δάπτω,	*voro*, (vide reg. 2.)	

Δαρθάνω,

		Parum usitata.
Δαρθάνω,	*dormio*, fut. 1. m. δαρθήσομαι, aor. 2. ἔδαρθον, et per metathesin ἔδραθον, a δαρθέω (vide reg. 1.)	Δαρθέω.
Δείδω,	*timeo*, fut. 1. m. δείσομαι, rarius δείσω, a δείω, vel regulariter a δείδω. Imperat. δέδιθι, a δέδιμι. Aliquando δείδιθι, a δείδιμι. Secundum Scot hæc per syncopen ponuntur pro δεδίγηθι imperat. mod. aor. 2. pass. a δεδίττομαι; aor. 2. pass. ἐδεδίγην. Præt. m. δέδοικα pro δέδοιδα, euphoniæ gratia, et δέδοια, consonante omissâ. Legitur etiam δέδια, a δίω, et poeticè δείδια. Nonnulli volunt ἔδιον esse imperf. a δίω. aor. 1. act. ἐδείδισα, a δειδίω.	Δείω Δέδιμι Δίω Δειδίω.
Δεικνύω, et Δείκνυμι,	*ostendo*, fut. δείξω, a δείκω. (vide reg. 6.)	Δείκω.
Δέμω,	*domo*, præt. format δέδμηκα per sync. pro δεδέμηκα, a δεμέω. Nonnulli potius volunt hoc præt. formari a δμάω per sync. pro δαμάω.	Δεμέω Δμάω.
Δέομαι,	*rogo, indigeo*, fut. δεήσομαι, a δεέομαι. Poetæ usurpant δεύομαι, idem, fut. δευήσομαι, &c. Legitur etiam ἐδεύησα, *indigui*, aor. 1. act. a δευέω.	Δεέω Δευέω.
Δέρκω,	*video*, aor. 2. format per metathesin ἔδρακον, a δρέκω.	Δρέκω.
Δέω,	*desum*, neglecto circumflexo, fut. format δεήσω, a δεέω.	Δεέω.

Διδάσκω,

Recepta.		Parum usitata.
Διδάσκω,	*doceo*, fut. διδάξω (vide reg. 4. obser. 2.) Legitur etiam fut. διδασκήσω, a διδασκέω.	Διδάχω, Διδασκέω.
Διδράσκω,	*fugio*, fut. δράσω. (vide reg. 4.) sed in aor. 2. legitur ἔδραν pro ἔδρην, et in optativo δρῴην pro δραίην, a δίδρημι. δράω, *facio*, usitatum est, unde fut. δρῶ Ionice et Att. pro δράσω.	Δράω, Δίδρημι.
Δοάζω, et Δοιάζω,	*dubito*, fut. δοάσομαι, quod usurpatur pro præsenti; unde etiam formatur imperf. ἐδοασόμην.	Δοάσομαι.
Δοκέω,	*videor*, fut. 1. δόξω, a δόκω. sed leguntur poetice fut. δοκήσω, aor. 1. ἐδόκησα. præt. δεδόκηκα. Leguntur etiam poeticè δοάσσεται videtur; δοάσσετο et δέατο, *visum est*.	Δόκω.
Δρύπτω,	*lacero*, (vide reg. 2.)	
Δύναμαι,	*possum*, fut. δυνήσομαι, a δυνάομαι. Legitur aliquando aor. 1. pass. ἐδυνάσθην, pro quo Atticè ἠδυνάσθην, a δυνάζω.	Δυνάομαι, Δυνάζω.
Δύνω,	*subeo*, fut. δύσω, a δύω, quod etiam legitur. (vide reg. 3.) δύσω rarius format imperf. ἔδυσον.	Δύω, Δύσω.
Δῦμι,	*idem*, aor. 2. ἔδυν. Utrumque verbum δίχρονον. Illud verbum tempus nullum ultra fut. 1; hoc, nullum ultra aor. 2. agnoscit.	

E.

Recepta.		Parum usitata.
Ἐάω,	*sino*, subjunct. præs. εἰῶ (Iliad δ. vers. 55.) ab εἰάω.	Εἰάω.
Ἐγρηγορέω,	*vigilo*, præt. ἐγρήγορκα, ab ἐγρηγόρθω (nisi per syncop. scribatur, pro ἐγρηγόρηκα) præt. med. ἐγρήγορθα poët. In hoc verbo augmentum ubique negligitur.	Ἐγρηγόρθω.
Ἔδω vel Ἐθίω,	*edo*, præt. nonnunquam facit ἔδηκα, ab ἐδέω, et aliquando cum reduplicatione, ἐδήδοκα, quasi ab ἐδόω, neglecto augmento. aor. 1. pass. ἠδέσθην velut ab ἤδεκα, penultima brevi. fut. 2. med. aliquando formatur ἔδομαι (vide except. ad fut. 2. med.	Ἐδέω, Ἐδόω.
Ἐθέλω,	*volo*, tempora regulariter format ab ἐθελέω.	Ἐθελέω.
Εἴδω,	*scio*, fut. εἰδήσω, a themate poetico εἰδέω (aliquando legitur fut. 1. reg. εἴσω et εἴσομαι) plusquam perf. εἰδήκειν, per sync. εἴδειν, unde Att. ᾔδειν. part. præt. εἰδὼς ab εἶδα, per sync. pro εἴδηκα. Poetæ in aor. 2. dimidium diphthongi omittunt, ἴδον pro εἶδον, 2da pers. sing. præt. med. οἶδας per paragogen legitur οἶδασθα, atque hoc per sync. οἶσθα. Legitur opt. præs. εἰδείην ab εἴδημι. unde etiam εἰδέναι	Εἰδέω. Εἴδημι.

εἰδέναι fit inf. præf. Usurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Legitur et ἰςέον, *sciendum*, Gerundium.

Εἶμι, *eo* vel *ibo* (futuro enim sensu plerumque usurpatur). In præt. med. pro εἶα, ab εἴω vel ἔω, ε in auctis temporibus mutatâ in ει, fit ᾖα, et poeticâ solutione ἤια. In aor. 1. poetæ in 3 perf. plur. usurpant ἦσαν et solutione ἤισαν pro εἶσαν. Εἴω vel Ἔω.

Εἰργνύω, et Εἴργνυμι, *includo*, fut. εἴρξω, ab εἴργω, (vide reg. 6.) Εἴργω.

Ἐλαύνω, *abigo*, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, quod non legitur in prima persona sing. Infinitivus præt. ἐλάαν, poetica dissolutione, pro ἐλᾷν. Legitur in fut. 1. Att. ἐλαῶ, et per crasin ἐλῶ, ᾷς, ᾷ. Ἐλῶ est etiam fut. 2. Hujus verbi augmentum sæpe negligitur, et præt. aliquando legitur Atticâ reduplicatione. Præt. pass. ἤλαμαι et ἤλασμαι. Invenitur etiam ἐέλμαι (Il. ω.) poet. diss. pro ἔλμαι, per sync. pro ἤλαμαι. Ἐλάω.

Ἐνίσπω, *dico*, vox poetica, præf. infin. ἐνισπεῖν. fut. ἐνισπήσω ab ἐνισπέω. Ἐνισπέω.

Ἐννύω, unde Ἕννυμι, *induo*, fut. 1. ἕσω. aor. 1. ἕσα, neglecto augmento, et aliquando εἷσα, in quo, ut etiam in reliquis auctis temporibus, ε mutatur in ει. Præt. pass. 3. perf. sing. εἷται et εἷςαι. ab ἕω. (vide reg. 6.) Ἕω.

Recepta.		Parum usitata.
Ἔπω,	*dico*, aor. 2, εἶπον. Hoc verbum ſervat augmentum in aoriſtis per omnes modos.	
Ἔραμαι,	*amo*, verbum poët. declinatur ut ἵςαμαι—ab ἐράω.	Ἐράω.
Ἔρομαι,	*interrogo*, fut. ἐρήσομαι. aor. 1. m. εἰρησάμην, ab ἐρέομαι, ε in ει mutata; aliquando ἠρόμην.	Ἐρέομαι.
Ἔρρω,	*pereo*, tempora format ab ἐῤῥέω.	Ἐῤῥέω.
Ἔρχομαι,	*venio*, aor. 2. ἤλυθον, et per ſync. ἦλθον. præt. m. fere legitur Att. reduplicatione. fut. m. ἐλεύσομαι, ab ἐλεύθω. Legitur Gerundivum ἐλευςέον. Legitur aor. 1. ἤλευσα, Æſch, περσ. aor. 1, m, ſubj. ἐλεύσωμαι (Pſalm. 131.)	Ἐλεύθω.
Ερω,	*dicam*, quod proprie eſt fut. 1. act. ab εἴρω inuſitato. Legitur et Ionicâ dialyſi, ἐρέω *dicam*, præt, εἴρηκα, ab ἐρέω, ε mutatâ in ει.	Εἴρω. Ἐρέω.
Εὕδω,	*dormio*, fut. 1. εὐδήσω, et tempora inde formata, ab εὐδέω.	Εὐδέω.
Εὑρίσκω,	*invenio*, fut. εὑρήσω (vide reg. 4. obſerv. 1.) aor. 2. εὗρον (vide reg. 1.) ab εὑρέω.	Εὑρέω.
Ἔχθομαι, et Ἐχθάνομαι,	*invisus ſum*, { pro quibus uſitatiora ſunt compoſ. ἀπέχθομαι et ἀπεχθάνομαι, } fut. ἐχθήσομαι, ab ἐχθέομαι.	Ἐχθέομαι.
Ἔχω,	*habeo*, fut. 1. ἕξω, ſpiritu tantum mutato, et σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2, ἔσχον, a σχέω (vide reg. 1.). In compoſ.	Σχέω, Ἴσχημι.

Recepta.		Parum usitata.
	compos. usitatius ἔχον, ab ἔχω, neglecto augmento. Imperat. σχέσω. Opt. σχοίην, ab ἴσχημι.	
Ἕψω,	*coquo*, fut. 1. ἑψήσω ab ἑψέω. Verbum ἕψω, usurpatur uti præs. sed revera conflatur a futuro ἑψήσω, Ionice ἑψέω, Attice ἑψῶ, circumflexo omisso, ἕψω.	Ἑψέω.

Z.

Recepta.		Parum usitata.
Ζάω,	*vivo*, Dor. et Att. ζῇς, ζῇ. Imperf. et aor. 2. ἔζην a ζῆμι. Imperat. ζῆ. Legitur etiam ζῆθι, a ζῆμι. opt. ζώην, a ζῶμι.	Ζῆμι. Ζῶμι.
Ζεννύω, et Ζέννυμι,	*fervesco*, fut. ζέσω, a ζέω. (vide reg. 6.)	Ζέω.
Ζευγνύω, et Ζεύγνυμι,	*jungo*, fut. ζεύξω, et tempora regulater inde formantur a ζεύγω. (vide reg. 6.)	Ζεύγω.
Ζωννύω, et Ζώννυμι,	*cingo*, fut. ζώσω, unde tempora regulariter formantur, a ζόω (vide reg. 6.)	Ζόω.
Ζωννύσκω,	*idem*, fut. ζώσω. (vide reg. 4.)	Ζόω.

H. Ἧμαι,

H.

Recepta.		Parum usitata.
Ἧμαι,	*sedeo*, ἧσαι, ἧται, (ἧϛαι poet.) 3. pers. plu. ἧνται. Ion. Att. poet. ἕαται, ἕηται, εἵαται. Est propriè præt. pass. ab ἕω *colloco*. præt. ἧκα. præt. pass. ἧμαι, *collocatus sum*, id est, *sedeo*. Sed usurpatur ut præsens; unde in compos. fut. καθήσομαι.	Ἕω.

Θ.

Recepta.		Parum usitata.
Θάπτω,	*sepelio*, (vide reg. 2.)	
Θέλω,	*volo*, fut. 1. θελήσω a θελέω; unde cætera tempora regulariter formantur. Pro θέλω legitur poët. et Dor. λῶ, λῆς, λῆ. Invenitur etiam λεῶμι in optativ. velut a λεάω.	Θελέω. Λεάω.
Θέω,	*curro*, fut. θεύσομαι, a θεύομαι.	Θεύω.
Θνήσκω,	*morior*, aor. 2. ἔθανον. præt. m. τέθναα, literâ ν transpositâ; unde infin. τεθνάναι contract. a τεθνάεναι a θείνω. Aliquando fut. format θνήξω, a θνήκω, et τεθνήξω, a τεθνήκω, fut. θνήσω. præt. τέθνηκα, a θνάω vel θνέω. Nonnulla sumit hoc verbum a τέθνημι. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίην. Infin.	Θείνω, Θνήκω, Τεθνήκω, Θνάω vel Θνέω, Τέθνημι, Τεθνέω.

Recepta.		Parum uſitata.
	τεθναίναι, part. τεθνάς. Legitur fut. 1. in Ariſtoph. τεθνήξω et τεθνήξομαι a τεθνήκω (vide reg. 4. obſerv. 2.)	
Θοαίω,	*incito*, aor. 1. ἐθόωσα, a θοόω.	Θοόω.
Θόρω, et Θορέω,	*ſalio*, nonnulla tempora a ſe invicem recipiunt.	

I.

Recepta.		Parum uſitata.
Ἱδρύνω,	*ſedere facio*, ab ἱδρύω (vide reg. 3.)	Ἱδρύω.
Ἱζάνω,	*ſedeo*, vel *ſedere facio*, ἱζήσω ab ἱζέω, et ἵσω ab ἵζω. (vide reg. 3.)	Ἱζέω Ἵζω.
Ἵημι,	*mitto*, imperf. ἵην et ἵεον, ἵει. part. ἱέων, ἱῶν. neut. ἱὲν, præſertim in compoſ.; ab ἕω et ἱέω. fut. ἥσω. aor. 1. ἧκα. (vide exceptiones ad reg. aor. 1. act.) Præt. εἶκα. Sæpe format 3. perſ. plural. præt. paſſ. in comp. ἀφέονται pro ἀφεῖνται. συνίημι facit (apud ſacros ſcriptores præcipuè) in tertia perſ. ſing. præſ. συνιεῖ pro συνίησι. Itidem in tertia perſ. plu. συνιοῦσι. infin. συνιεῖν. part. συνιῶν a συνιέω. Alias varietates hujus verbi inter legendum colligere licebit.	Ἕω et Ἱέω.
Ἰθύνω,	*dirigo*, fut. ἰθύσω, ab ἰθύω (vide reg. 3.)	Ἰθύω.
Ἱκνέομαι,	*venio*, fut. 1. ἵξομαι, aor. 2. ἱκόμην, ab ἵκω.	Ἵκω.

Recepta.		Parum usitata.
Ἱλάσκω, vel Ἱλάσκομαι,	*placo*, (vide reg. 4.) ab ἱλάω. unde ἵλημι, ex quo imperat. ἵλαθι et ἵληθι. Nonnunquam etiam format fut. med. ἵλαξομαι, velut ab ἱλάττω.	Ἱλάω, Ἵλημι, Ἱλάττω.
Ἵπταμαι,	*volo*, fut. m. πτήσομαι a πτάω. præt. pass. πέπταμαι (vide regulas ad præt. act.) Nonnulla tempora formantur ab ἵπτημι. aor. 2. ἔπτην, aor. 2. m. ἐπτάμην. (ut aliquando ἐπτόμην, quod ab ἵπτωμι deducitur) infin. πτάσθαι et πτέσθαι. part. πτάμενος et πτόμενος.	Πτάω, Ἵπτημι, Ἵπτωμι.
Ἵσημι,	*scio*, α penultima hujus verbi sæpe abjicitur per sync. ut ἵστον, ἵσμεν pro ἵσατον, ἵσαμεν, &c. In præs. pass. ἵσταμαι sæpius pro ἵσαμαι, *scio*. Hoc verbum dialectice multum variatur, ut Dorice, ἴδμεν pro ἴσαμεν, &c. Sed hæ varietates ex usu optimè disci poterunt.	Ἱστάω.
Ἴσπω,	*dico*, vox poetica, vide ἐνίσπω; sed imperat. aor. 2. σπὶς a σπῆμι.	Σπῆμι.
Ἵστημι,	*statuo*, fut. στήσω a στάω. præs. opt. ἱσταίην. Infin. præs. ἱστάναι, ab ἵστημι.	Στάω. Ἕστημι
Ἴσχω,	*detineo*, vide ἔχω. hoc enim verbum tempora similiter format.	

K. Καίω,

K.

Recepta.		Parum usitata.
Καίω,	*uro*, fut. καύσω a καύω. Aliquando vero format imperf. poet. ἔκηον cum duplici augmento. aor. 1. aliquando format ἔκηα a κάω (vide exceptiones ad regulas aor. 1. act.) Similiter poeticum κήω format aor. 1. ἔκεια et ἔκειᾶ a κείω (vide easdem exceptiones.)	Καύω, Κάω, Κηώ.
Καλέω,	*voco*, fut. 1. καλέσω et καλήσω. præt. contract. κέκληκα, quasi a κλέω.	Κλέω.
Καλύπτω,	*tego*, (vide reg. 2.)	
Κάμνω,	*laboro*, præt. format per sync. κέκμηκα a καμέω; nisi formatur a κμέω.	Καμέω, Κμέω.
Καυχάομαι,	*glorior*, 2. pers. sing. facit καυχᾶσαι a καυχᾶμαι.	Καυχᾶμαι.
Κεῖμαι,	*jacio*, format fut. act. κέσω, pro quo κέω (vide reg. ad fut. 1. act.) præs. pass. κέομαι, a κέω. fut. m. κείσομαι, et aliquando act. κείσω, pro quo κείω (vide reg. ad fut. 1. act.) Legitur et infin. præs. κειέιν, a κείω. Verbum κεῖμαι modo sequenti formatur ab inusitato κεέω. Κεέω, κέημι, pass. κέεμαι, et per crasin κεῖμαι.	Κέω, Κείω, Κεέω.
Κέλω et Κέλομαι,	*hortor*, fut. κελήσομαι, a κελέομαι.	Κελέω.
Κεραννύω, et Κεράννυμι,	*misceo*, fut. κεράσω, a κεράω, per crasin κράσω, quasi a κράω; unde præt.	Κράω.

Recepta.		Parum usitata.
	κέκρακα. ννύω et ννυμι finita habenda sunt ut ω. (vide reg. 6.)	
Κερδαίνω,	*lucror*, aliquando facit fut. m. κερδήσομαι. præt. act. κεκέρδηκα. aor. 1. act. ἐκέρδησα, a κερδέω (vide reg. 3.)	Κερδέω.
Κιχάνω,	*invenio*, fut. κιχήσω, a κιχέω (vide reg. 3.) aor. 2. ἔκιχον (vide reg. 1.)	Κιχέω.
Κλάζω,	*clango*, fut. κλάγξω, a κλάγγω. Legitur et fut. 1. κεκλάγξω, et fut. med. κεκλάγξομαι, a κεκλάγγω. Part. præs. κεκλήγων, a κεκλήγω; quæ præsentia formanda videntur a præteritis.	Κλάγγω, Κεκλάγγω, Κεκλήγω.
Κλαίω, et Κλάω,	*fleo*, fut. κλαύσω, a κλαύω. Legitur etiam fut. κλαιήσω a κλαιέω.	Κλαύω, Κλαιέω.
Κλύω,	*audio*, imperat. κλῦθι, &c. a κλῦμι.	Κλῦμι.
Κορεννύω, et Κορέννυμι,	*saturo*, fut. κορέσω et κορήσω, a κορέω (vide reg. 6.)	Κορέω.
Κράζω,	*clamo*, fut. κράξω a κράγω. fut. m. κεκράξομαι, aor. 1. act. ἐκέκραξα, a κεκράγω; quod videtur esse præsens a præterito formatum.	Κράγω, Κεκράγω.
Κραίνω,	*perficio*, aor. 1. ἐκρήηνα a κραιαίνω, ι posteriori vocali bis rejecta, et α bis mutata in η.	Κραιαίνω.
Κρύπτω,	*abscondo*, aor. 2. ἔκρυβον (vide reg. 2.)	
Κτείνω,	*occido*, præt. ἔκτακα. (vide regulas formandi præteritum in Græca Gram.) Tempora vero nonnulla format a	Κτῆμι, Κτέω, vel κτῆμι.

Recepta.		Parum usitata.
	κτῆμαι; aor. 2, ἔκλην. part. κλάς. Hujus fut. κλήσω, a κλέω vel κλάω.	Κτάω,

Λ.

Recepta.		Parum usitata.
Λαγχάνω,	*sortior*, fut. λήξω. aor. 2. ἔλαχον, a λήχω. Præt. λέλογχα, a λόγχω vel λέγχω. Præt. apud poetas legitur Att. εἴληχα, pro λέληχα, et part. εἰλήχως pro λελήχως (vide regulas ad præt. act.) sumit etiam fut. 1. med. κληρώσομαι. Præt. pass. κεκλήρωμαι a κληρόω.	Λήχω, Λόγχω vel Λέγχω, Κληρόω.
Λαμβάνω,	*capio*, fut. λήψομαι. Præt. εἴληφα Att. pro λέληφα. (vide regulas ad præt. act.) aor. 2. ἔλαβον, a λήβω. Leguntur etiam sequentia: fut. 1. med. λάμψομαι. aor. 1. pass. ἐλάμφθην, a λάμβω. Præt. λελάβηκα a λαβέω.	Λήβω, Λάμβω, Λαβέω.
Λανθάνω,	*lateo*, fut. λήσω et λήσομαι a λήθω. caret præt. activo. Aor. 1. pass. ἐλήσθην (Psal. xxxi.) et ἐλήθην (Psal. cxxxvii.)	Λήθω.
Λέγω,	*dico*; hujus verbi fut. 1. med. usurpatur ut præsens; unde, ut a præsenti, imperat. præs. λέξε.	
Λίσσομαι,	*precor*, præsens hujus verbi nonnunquam usurpatur pro futuro. Aor. 2. med.	Λίτομαι.

Recepta.		Parum usitata,
	2. med. opt. λιτοίμην (Odyss. ξ.) infin. λιτέσθαι (Iliad. π.) a λίτομαι. Eustathius effert fut. 1. λίσομαι, quod vix occurrit.	
Λέω,	*lavo*, in voce passivâ *sæpius* abjicit vocalem post ε, ut præs. λοῦμαι pro λέομαι, &c.	Λέομαι,

M.

Recepta,		Parum usitata,
Μαίνομαι,	*insanio*, adsumit aor. 2. pass. ἐμάνην, a μαίνω, *insanire facio*. Theocrit.	Μαίνω.
Μανθάνω,	*disco*, fut. μαθήσομαι, a μαθέω, aor. 2. ἔμαθον, (vide reg. 1.)	Μαθέω.
Μάχομαι,	*pugno*, fut. μαχέσομαι et μαχήσομαι, a μαχέομαι. Legitur etiam μαχέω in compos. ut ὑπερμαχέω, &c.	Μαχέομαι, Μαχέω,
Μεθύσκω, et Μεθύσκομαι,	*ebrium reddo*, *ebrius sum*, (vide reg. 4.)	Μεθύω.
Μέλω,	*curo*. Hoc verbum rarius legitur in forma personali; sed occurrunt fut. 1. μελήσω et fut. 1. med. μελήσομαι, &c. a μελέω. Præt. μέμβλωκα; per sync. pro μεμέληκα, et β interpositâ, quia μ nunquam præcedit λ, et η mutatâ in ω.	Μελέω,
Μέλλω,	*futurus sum*, fut. 1. μελλήσω a μελλέω.	Μελλέω,

Μένω,

Recepta.		Parum uſitata.
Μένω,	*maneo*, præt. μεμένηκα, a μενέω—	Μενέω.
Μιγνύω et Μίγνυμι,	*miſceo*, fut. μίξω, a μίγω. (vide reg. 6.)	Μίγω.
Μιμνήσκω,	*in memoriam revoco*, fut. 1. μνήσω. Præt. paſſ. μέμνημαι. aor. 1. paſſ. ἐμνήσθην, a μνάω. Præſ. μνάομαι, μνῶμαι, poetice reſolvitur in μνώομαι. (vide reg. 4. obſerv. 1.	Μνάω.
Μοργνύω,	*abſtergo*, fut. 1. μόρξω, a μόργω; unde reliqua tempora regulariter formantur (vide reg. 6.)	Μόργω.

N.

Recepta.		Parum uſitata.
Ναίω,	*habito*, format plerumque fut. 1. med. νάσσομαι, poetice, σ geminata, ut etiam in quibuſdam cæteris temporibus aor. 1. paſſ. ἐνάσθην, a νάω.	Νάω.
Νέμω,	*paſco*, præt. νενέμηκα, a νεμέω.	Νεμέω.
Νέω,	*nuo*, fut. 1. νεύσω. (vide exceptiones in primâ conjugatione verborum circumflexorum). Sed νέω, quando ſignificat *neo*, *vado*, *nato*, futurum format νήσω.	Νεύω.

O,

O.

Recepta.		Parum usitata.
Ὄζω,	*oleo*, fut. 1. ὀζέσω et ὀζήσω ab ὀζέω. Præt. med. plerumque legitur cum Attica reduplicatione, ὄδωδα et ὀδώδα. Rarius invenitur ὦδα. Præt. med. sæpius pro præsenti usurpatur, raro fut. 1. ὄσω regulariter formatur.	Ὀζέω.
Οἴγω,	*aperio*, aor. 1. ὦιξα, veluti ab οἴγω. Præs. pass. οἴγνυμαι. Imperf. ᾠγνύμην ab οἴγνυμαι. ἀνοίγω compos. trifariam habet augmentum. Imperf. ἀνέωγον, ἠνέωγον, ἤνοιγον. Legitur part. ἀνοιγνὺς. Præteritum med. passive significat.	Οἴγω, Οἴγνυμαι, Οἴγνυμι.
Οἰδάνω,	*tumeo* vel *tumefacio*, imperf. οἴδανον, sine augmento, fut. οἰδήσω ab οἰδέω (vide reg. 3.).	Οἰδέω.
Οἰκτείρω,	*misereor*, fut. 1. plerumque facit οἰκτειρήσω; unde cætera regulariter formantur ab οἰκτειρέω.	Οἰκτειρέω.
Οἶμαι, et Οἴομαι,	*puto*, fut. οἰήσομαι. 2. pers. sing. οἴει, more Att. Imperf. ᾤμην poetica dissolutione legitur ᾠόμην, quod regulare est ab οἴομαι. ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. rarius hæc poetica, οἴω, ὀΐω et οἰῶ. fut. οἴσω. Imperf. ᾠιόμην. aor. 1, Pass. ὠΐσθην sæpe apud Homerum, ab ὀΐομαι,	Οἴομαι, Οἴομαι,

Οἴχομαι,

Recepta.		Parum usitata.
Οἴχομαι,	*eo*, fut. οἰχήσομαι ab οἰχέομαι. Usurpatur etiam præt. act. ᾤχηκα (et ᾤχωκα) ab οἰχέω et οἰχόω.	Οἰχέω, Οὐχόω.
Ὀλισθαίνω,	*labor*, fut. mutuatur ab ὀλισθέω (vide reg. 3.)	Ὀλισθέω.
Ὀλλύω, et Ὄλλυμι,	*perdo*, fut. ὀλέσω ab ὀλέω, quod secundum Port Royal formatur a fut. 2. ὀλῶ. aor. 2. ὤλον ab ὄλλω. rarius aor. 1. ὤλυσα, ab ὀλλύω. Compos. ἀπόλλυμι eodem modo formatur.	Ὀλέω, Ὄλλω, Ὀλλύω.
Ὄμνυμι, et Ὀμνέω,	*juro*, fut. 1. ὀμόσω, ab ὀμόω. Tempora quæ augmentum admittunt ferè cum Attica reduplicatione leguntur. In part. præt. pass. ὀμωμοσμένος, et aliquando ὀμωμεσμένος ab ὀμνέω.	Ὀμόω, Ὀμνέω.
Ὀμόργνυμι,	*abstergo*, vide μόργνυμι. (vide reg. 6.)	Μόργω.
Ὄνημι et Ὀνίνημι,	*juvo*, fut. ὀνήσω ab ὀνάω. legitur ὄνηναι per sync. pro ὀνίναναι. Ὀνάμαι et ὀνίναμαι, ὄνημαι, et inde part. ὀνήμενος, quæ Grammatici et Lexicographi faciunt præs. pass. et inde participium, potius sunt præterit. pass. et inde participium ab ὀνάω.	Ὀνάω, Ὀνινάω.
Ὀνόω,	*vitupero*, fut. ὀνόσω regulare. Præs. med. ὄνομαι, ab ὄνω.	Ὄνω.
Ὀπτάνω,	*video*, fut. ὄψομαι assumit, ab ὄπτομαι. Præt. ὦμμαι. Frequentius mutuatur ἑώρακα Att. ab ὁράω. rarius invenitur plusquam perf. act. ὤφειν ab ὄπτω. Ὁράω et ὄπτομαι sunt in usu.	Ὄπτω, Ὁράω.

Ὀρέγνυμι,

Recepta.		Parum usitata.
Ὀρέγνυμι,	*porrigo*, fut. ὀρέξω, ab ὀρέγω. (vide reg. 6.)	Ὀρέγω.
Ὄρω,	*concito*, sæpius fut. format Æolice ὄρσω. Præt. med. fere Attica reduplicatione ὄρωρα et ὤρορα. Imperf. paſſ. ὀρέοντο, Ionice, Iliad β. ab ὀρέομαι. Legitur ὀρώρομαι præſ. paſſ. cum reduplicatione.	Ὀρέομαι.
Ὀσφραίνομαι,	*olfacio*, fut. ὀσφρήσομαι, ab ὀσφράομαι. aor. 2. med. ὠσφρόμην. (vide reg. 1.)	Ὀσφράομαι.
Οὔλω,	*ſanus ſum*, fut. οὐλήσω, ab οὐλέω.	Οὐλέω.
Οὐτάω et Οὐτάζω,	*vulnero*, eſt regulare; ſed aliud format infinitivum præſ. οὐτάναι; part. οὐτάμενος, ab οὔτημι. οὖτα ubique occurrit apud Homerum in aor. 1. pro οὔτασε.	Οὔτημι.
Ὀφείλω,	*debeo*, fut. ὀφειλήσω, &c. ab ὀφειλέω. Legitur etiam fut. ὀφλήσω unde aor. 2. aliquando ὦφλον, ab ὀφλέω (vide reg. 1.)	Ὀφειλέω. Ὀφλέω.
Ὀρίνω,	*excito*, aliquando futurum facit ὀρῶ et Æolice ὄρσω, ab ὄρω. A fut. ὄρσω conflatur præſ. unde imperf. paſſ. ὠρσόμην, ſecundum Heſych.	Ὀρῶ, Ὄρσω.

II.

Recepta.		Parum usitata.
Πάσχω,	*patior*, fut. πείσομαι, a πείθω, et πήσομαι, a πήθω. aor. 2. ἔπαθον, a πήθω.	Πάθω, Πήθω,

 præt.

Recepta.		Parum usitata.
	præt. med. ϖέπονθα a ϖένθω, ϖέπηθα, a ϖάθω vel παθέω (vid. reg. 1.) ϖέπονα, a πονέω (vide reg. 1.) ϖέπονα, (vide reg. 1.) præt. act. ϖεπόνηκα a ϖονέω. Legitur etiam ϖεπάθηκα a παθέω.	Πένθω, Πάθω, vel Παθέω, Πονέω.
Πέρδω,	*pedo*, fut. 2. paſſ. cum ſignificatione neutra ϖαρδήσομαι, a ϖερδέομαι. (vide reg. 1.)	Περδέομαι.
Πέρθω,	*vaſto*, aor. 2. fere ἔπραθον, tranſpoſitione literæ, pro ἔπαρθον, quaſi a ϖρέθω.	Πρέθω.
Πέττω, vel Πέσσω,	*coquo*, fut. 1. ϖέψω, a ϖέπτω.	Πέπτω.
Πεταννύω et Πετάννυμι,	*expando*, fut. πετάσω a πετάω; ſiquidem ννύω et νυμι habenda ſunt ut ω (vide reg. 6.) præt. frequentius legitur ϖέπτακα per ſync. pro ϖεπέτακα.	Πετάω.
Πηγνύω et Πήγνυμι,	*figo*, fut. πήξω a πήγω; quod fut. formari poteſt etiam a πήττω vel πήσσω. (vide reg. 6.)	Πήγω.
Πίμπλημι,	*impleo*, fut. πλήσω, a πλάω. Hoc fut. a πλήθω reg. deducatur.	Πλάω.
Πίμπρημι,	*incendo*, fut. πρήσω. rarius præt. ϖέπρηκα, a πράω, quod etiam formari poteſt a regulari πρήθω. Legitur nonnunquam in aor. 1. ἐπίμπρασα, a ϖιμπράω.	Πράω. Πιμπράω.
Πίνω,	*bibo*, aor. 2. ἔπιον, a πίω. fut. 2. med. πίομαι (vide exceptionem ſub reg.	Πίω, Πόω,

Recepta.		Parum usitata.
	fut. 2. med.) præt. πέπωκα, a πόω, aliquando præt. paſſ. πέπομαι. Imperat. πῖθι a πῖμι, item πῶθι, et per apocop. πῶ, a πῶμι. Inveniuntur etiam fut. 1. ex barytonis πίσω et πόσω; a πίσω nonnulla tempora rarius inveniuntur regulariter formata.	Πῖμι, Πῶμι.
Πιπράσκω,	*vendo*, fut. πράσω, a πράω (vide reg. 4.) aor. 1. plerumque ἐπέρασα, a περάω.	Πράω, Περάω.
Πίπτω,	*cado*, fut. πέσω, Dorice πεσῶ (Dores enim circumflectunt futura in omni conjugatione) unde fut. med. πεσοῦμαι, quod eſt uſitatius, a πέτω; item fut. πτώσω, unde præt. πέπτωκα, a πτόω. aor. 1. ἐπέσησα. aor. 2. ἔπεσον (vide reg. 1.) a πεσέω.	Πέτω, Πτόω, Πεσέω.
Πλάζω,	*errare facio*, fut. πλάγξω a πλάγγω.	Πλάγγω.
Πλήσσω vel Πλήττω,	*percutio*, aor. 2. paſſ. ἐπλήγην cum ad *corpus*, ἐπλάγην cum ad *animum*, refertur.	
Πλέω,	*navigo*, fut. πλεύσω & πλεύσομαι, a πλεύω (vide exceptiones in prima conjugatione circumflexorum).	Πλεύω.
Πνέω,	*ſlo*, fut. πνεύσω (vide exceptiones in 1. conjug. verb. circumflexorum).	Πνεύω.
Πρίαμαι,	*emo*, infin. præſ. in compoſ. ἐκπριοῦν. participium ἐκπριῶν, a πριόω. Præſens vel aor. 2. med. in 2. perſona ſing. modi ſubjunct. πρίῃ (Lucian. Dial. Βίων.) πρᾶσις a πρίομαι.	Πριόω. Πρίομαι.
Πυνθάνομαι,	*audio, interrogo*, aor. 2. med. ἐπυθόμην, a πεύθομαι. fut. poet. πεύσομαι, præt. paſſ. πέπυσμαι pro πέπευσμαι.	Πεύθομαι.

P.

Recepta.		Parum usitata.
Ῥάπτω,	*suo*, (vide reg. 2.)	
Ῥέζω,	*facio*, fut. ἔρξω, aliquando ῥέξω, aor. 1. ἔῤῥεξα, et ἔρξα sine augmento, a fut. ἔρξω, nisi sit per sync. pro ἔῤῥεξα. Optat. Æol. ῥέξεια. præt. med. ἔοργα per metathesin pro ἔρογα vel ἔῤῥογα, ab ἔργω.	Ἔργω.
Ῥέω,	*fluo*, fut. ῥεύσω, a ῥεύω. sed vide exceptiones in prima conjugatione verborum circumflexorum, et ῥευήσω, a ῥευέω. aor. 2. act. ἐῤῥύην, a ῥύημι; nisi sit aor. 2. pass. a ῥευέω, regula repugnante; vel etiam a ῥεύω.	Ῥεύω. Ῥευέω. Ῥύημι.
Ῥηγνύω et Ῥήγνυμι,	*frango*, fut. ῥήξω, a ῥήγω; nisi derivetur a ῥήσσω, quod etiam est in usu. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα; siquidem hoc verbum ω pro η sæpe sumit. In cæteris regulare. (vide reg. 6.)	Ῥήγω.
Ῥίπτω,	*projicio*, imperf. ἐῤῥίπτεν, Xenoph. a ῥιπτέω. Etymologicon et Eustathius deductum volunt a ῥέπω. Poetæ nonnunquam in præt. literam thematis geminant, ut ῥέριφα pro ἔῤῥιφα, *projeci*.	Ῥιπτέω, Ῥέπω.
Ῥώννυμι et Ῥωννύομαι,	*roboro*, fut. ῥώσω, *valeo*, fut. ῥώσσομαι, a ῥέω. (vide reg. 6.)	Ῥόω.

Σ.

Recepta.		Parum uſitata.
Σβεννύω et Σβέννυμι,	*extinguo*, ſut. σβέσω et σβήσομαι, a σβέω. aor. 2. act. ἔσβον (vide reg. 1.) Præt. act. ἔσβηκα aliquando paſſive ſignificat; ut etiam aor. 2. ἔσβην, a σβῆμι; niſi revera ſit aor. 2. paſſ. a σβέω. (vide reg. 6.)	Σβέω, Σβῆμι.
Σεύω,	*moveo*, aor. 1. ἔσευσα et ἔσευα (vide exceptiones ſub reg. aor. 1. act.) præt. paſſ. ἔσσυμαι, poet. per metatheſin pro σέσυμαι. aor. 1. paſſ. ἐσύθην a σύω. imperat. præſ. σῦθι a σῦμι.	Σύω, Σῦμι.
Σκάπτω,	*fodio*, (vide reg. 2.)	
Σκέλλω,	*exſicco*, præt. ἔσκληκα, a σκλέω (proprie contract. a σκελέω, quod idem ſignificat), unde σκλῆμι raro uſitat. in præſenti, paſſive ſignificans. Aor. 2. ἔσκλην.	Σκλέω, Σκλῆμι.
Σκίδνημι et Σκεδάννυμι,	*diſſipo*, fut. σκεδάσω, a σκεδάω. (vide reg. 6.)	Σκεδάω.
Σμύχω,	*uro*, aor. 2. ἔσμυγον, ut verbum 4. conjug. (vide reg. 2.)	
Σπένδω,	*libo*, fut. σπείσω, a σπείδω.	Σπείδω.
Σόω,	*ſervo*, fut. σώσω, unde cætera regulariter, a σώω.	Σώω.

Σερίσκω,

Recepta.		Parum usitata.
Στερίσκω,	*privo*, (vide reg. 4. Observat. 1.)	Στερέω,
Στορεννύω et Στορέννυμι,	*sterno*, fut. σορέσω, a σορέω, et contract. σρώσω a στρόω, unde στρωννύω et στρώννυμι. (vide reg. 6.)	Στερόω. Στρόω.
Σώζω,	*servo*, fut. σαώσω, a σαόζω vel σαόω.	Σαόζω, Σαόω.

T.

Recepta.		Parum usitata.
Τείνω,	*extendo*, præt. τέτακα reg. (vide regulas præt. act.) quod etiam deducatur ab inusitato τάω; unde τάζω, τανύω, et τιταίνω, quæ idem præteritum sibi adsumunt. A τάζω aor. 2. ἔταγον, velut si fut. formâsset in ξω. part. τεταγὼν, Ionica reduplicat. (Iliad. A.)	Τάω.
Τείρω,	*tero*, fut. Æolic. τέρσω; unde conflatur præs. pass. τέρσομαι, unde imperf. ἐτερσόμην.	Τέρσομαι.
Τέμνω,	*scindo*, nonnunquam fut. format τμήξω, a τμήγω, unde aliquando aor. 2. ἔτμαγον. aor. 2. ἔταμον reg. et ἔτεμον. præt. τέτμηκα, a τμάω vel τμέω.	Τμήγω, Τμάω, Τμέω.
Τίθημι,	*pono*, regulariter a θέω. Sed aliquando format imperf. Att. ἐτίθεον, ἐτίθουν. Imperat. τίθεε, τίθει, more contractorum, a τιθέω.	Θέω, Τιθέω.

Τίκτω,

Σ.

Recepta.		Parum usitata.
Σβεννύω et Σβέννυμι,	*extinguo*, fut. σβέσω et σβήσομαι, a σβέω. aor. 2. act. ἔσβον (vide reg. 1.) Præt. act. ἔσβηκα aliquando passive significat; ut etiam aor. 2. ἔσβην, a σβῆμι; nisi revera sit aor. 2. pass. a σβέω. (vide reg. 6.)	Σβέω, Σβῆμι.
Σεύω,	*moveo*, aor. 1. ἔσευσα et ἔσευα (vide exceptiones sub reg. aor. 1. act.) præt. pass. ἔσσυμαι, poet. per metathesin pro σέσυμαι. aor. 1. pass. ἐσύθην a σύω. imperat. præs. σῦθι a σῦμι.	Σύω, Σῦμι.
Σκάπτω,	*fodio*, (vide reg. 2.)	
Σκέλλω,	*exsicco*, præt. ἔσκληκα, a σκλέω (proprie contract. a σκελέω, quod idem significat), unde σκλῆμι raro usitat. in præsenti, passive significans. Aor. 2. ἔσκλην.	Σκλέω, Σκλῆμι.
Σκίδνημι et Σκεδάννυμι,	*dissipo*, fut. σκεδάσω, a σκεδάω. (vide reg. 6.)	Σκεδάω.
Σμύχω,	*uro*, aor. 2. ἔσμυγον, ut verbum 4. conjug. (vide reg. 2.)	
Σπένδω,	*libo*, fut. σπείσω, a σπείδω.	Σπείδω.
Σόω,	*servo*, fut. σώσω, unde cætera regulariter, a σώω.	Σώω.

Στερίσκω,

Recepta.		Parum uſitata.
Στερίσκω,	*privo*, (vide reg. 4. Obſervat. 1.)	Στερέω,
Στορεννύω et Στορέννυμι,	*ſterno*, fut. ϛορέσω, a ϛορέω, et contract. ϛρώσω a στρόω, unde στρωννύω et στρώννυμι. (vide reg. 6.)	Στερόω. Στρόω.
Σώζω,	*ſervo*, fut. σαώσω, a σαόζω vel σαόω.	Σαόζω, Σαόω.

T.

Recepta.		Parum uſitata.
Τείνω,	*extendo*, præt. τέτακα reg. (vide regulas præt. act.) quod etiam deducatur ab inuſitato τάω; unde τάζω, τανύω, et τιταίνω, quæ idem præteritum ſibi adſumunt. A τάζω aor. 2. ἔταγον, velut ſi fut. formâſſet in ξω. part. τεταγὼν, Ionica reduplicat. (Iliad. A.)	Τάω.
Τείρω,	*tero*, fut. Æolic. τέρσω; unde conflatur præſ. paſſ. τέρσομαι, unde imperf. ἐτερσόμην.	Τέρσομαι.
Τέμνω,	*ſcindo*, nonnunquam fut. format τμήξω, a τμήγω, unde aliquando aor. 2. ἔτμαγον. aor. 2. ἔταμον reg. et ἔτεμον. præt. τέτμηκα, a τμάω vel τμέω.	Τμήγω, Τμάω, Τμέω.
Τίθημι,	*pono*, regulariter a θέω. Sed aliquando format imperf. Att. ἐτίθεον, ἐτίθουν. Imperat. τίθεε, τίθει, more contractorum, a τιθέω.	Θέω, Τιθέω.

Τίκτω,

Σ.

Recepta.		Parum usitata.
Σβεννύω et Σβέννυμι,	*extinguo*, fut. σβέσω et σβήσομαι, a σβέω. aor. 2. act. ἔσβον (vide reg. 1.) Præt. act. ἔσβηκα aliquando passive significat; ut etiam aor. 2. ἔσβην, a σβῆμι; nisi revera sit aor. 2. pass. a σβέω. (vide reg. 6.)	Σβέω, Σβῆμι.
Σεύω,	*moveo*, aor. 1. ἔσευσα et ἔσευα (vide exceptiones sub reg. aor. 1. act.) præt. pass. ἔσσυμαι, poet. per metathesin pro σέσυμαι. aor. 1. pass. ἐσύθην a σύω. imperat. præs. σῦθι a σῦμι.	Σύω, Σῦμι.
Σκάπτω,	*fodio*, (vide reg. 2.)	
Σκέλλω,	*exsicco*, præt. ἔσκληκα, a σκλέω (proprie contract. a σκελέω, quod idem significat), unde σκλῆμι raro usitat. in præsenti, passive significans. Aor. 2. ἔσκλην.	Σκλέω, Σκλῆμι.
Σκίδνημι et Σκεδάννυμι,	*dissipo*, fut. σκεδάσω, a σκεδάω. (vide reg. 6.)	Σκεδάω.
Σμύχω,	*uro*, aor. 2. ἔσμυγον, ut verbum 4. conjug. (vide reg. 2.)	
Σπένδω,	*libo*, fut. σπείσω, a σπείδω.	Σπείδω.
Σόω,	*servo*, fut. σώσω, unde cætera regulariter, a σώω.	Σώω.

Στερίσκω,

Recepta.		Parum usitata.
Στερίσκω,	*privo*, (vide reg. 4. Observat. 1.)	Στερέω,
Στορεννύω et Στορέννυμι,	*sterno*, fut. ϛορέσω, a ϛορέω, et contract. ϛρώσω a στρόω, unde στρωννύω et στρώννυμι. (vide reg. 6.)	Στερόω. Στρόω.
Σώζω,	*servo*, fut. σαώσω, a σαόζω vel σαόω.	Σαόζω, Σαόω.

T.

Recepta.		Parum usitata.
Τείνω,	*extendo*, præt. τέτακα reg. (vide regulas præt. act.) quod etiam deducatur ab inusitato τάω; unde τάζω, τανύω, et τιταίνω, quæ idem præteritum sibi adsumunt. A τάζω aor. 2. ἔταγον, velut si fut. formâsset in ξω. part. τεταγὼν, Ionica reduplicat. (Iliad. A.)	Τάω.
Τείρω,	*tero*, fut. Æolic. τέρσω; unde conflatur præs. pass. τέρσομαι, unde imperf. ἐτερσόμην.	Τέρσομαι.
Τέμνω,	*scindo*, nonnunquam fut. format τμήξω, a τμήγω, unde aliquando aor. 2. ἔτμαγον. aor. 2. ἔταμον reg. et ἔτεμον. præt. τέτμηκα, a τμάω vel τμέω.	Τμήγω, Τμάω, Τμέω.
Τίθημι,	*pono*, regulariter a θέω. Sed aliquando format imperf. Att. ἐτίθεον, ἐτίθουν. Imperat. τίθεε, τίθει, more contractorum, a τιθέω.	Θέω, Τιθέω.

Τίκτω,

Recepta.		Parum usitata.
Τίκτω,	*pario*, fut. τέξω, a τέκω. aor. 2. ἔτεκον, irregulariter.	Τέκω.
Τιτραίνω, Τιτράω, vel Τέτρημι,	*perfodio*, fut. τρήσω, a τράω vel τρέω; nisi fortasse sit contractio a τερέω.	Τράω vel Τρέω.
Τιτρώσκω,	*vulnero*, fut. τρώσω (vide reg. 4. observ. 1.)	Τρόω.
Τρέφω,	*nutrio*, fut. θρέψω (vide regulas ad fut. 1. act.) a θρέφω.	Θρέφω.
Τρέχω,	*curro*, fut. θρέξω, a θρέχω (vide reg. ad fut. 1. act.) aor. 2. act. ἔδραμον, a δρέμω. præt. δεδράμηκα, a δραμέω.	Θρέχω, Δρέμω, Δραμέω.
Τρώγω,	*comedo*, fere format aor. 2. ἔφαγον, a φάγω vel φήγω; aliquando format aor. 2. ἔτραγον regulariter. fut. 2. med. φάγομαι (vide except. ad regulam fut. 2. med.)	Φάγω vel Φήγω.
Τυγχάνω,	*sum*, *sortior*, *consequor*, fut. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον, a τεύχω. nonnunquam fut. facit τευχήσω, a τευχέω. præt. τετύχηκα, a τυχέω; aliquando τέτυχα, a τύχω.	Τεύχω, Τευχέω, Τυχέω, Τύχω.
Τλάω,	*patior*, aor. 2. ἔτλην, a τλῆμι.	Τλῆμι.

Υ.

Recepta.		Parum usitata.
Ὑπισχνέομαι,	*promitto*, fut. ὑποσχήσομαι. aor. 2. med. ὑπεσχόμην. (vide reg. 1.) præt. paſſ. ὑπέσχημαι. aor. 1. paſſ. ὑπεσχέθην, ε pro η in penultima, ab ὑποσχέομαι. fut. ὑποστήσομαι, *promittam*, formatur ab ὑφίσαμαι, aor. 2. ὑπέστην ab ὑφίστημι (vide ἵστημι).	Ὑποσχέομαι.

Φ.

Recepta.		Parum usitata.
Φάσκω, Φημὶ,	*dico*, ſolummodo in imperf. legitur, a φάω (vide reg. 4.) unde φημὶ, 2. conjugationis verborum in μι. Hoc verbum apud poetas, et aliquando apud oratores, quaſdam varietates admittit.—præſ. ημὶ pro φημὶ poet.—Φατὶ, 3. perſona ſing. Dorice pro φησὶ. φαντὶ 3. plur. pro φασὶ. κήφα Dor. pro κὴ ἔφη. Imperf. & aor. 2. ἦν pro ἔφην, &c. apud oratores.	Φάω.
Φέρω,	*fero*, fut. οἴσω ab οἴω. aor. 2. ἔνεγκον. aor. 1. ἤνεγκα, et ἔνεγκα, neglecto augmento, irreg. (vide exceptiones ad reg. aor. 1. act.) ab	Οἴω. Ἔνεγκω, Ἔνεικω, Ἔνεχω.

Recepta. | Parum usitata.

ab ἐνέγκω; pro quo Iones habent ἤνεικα et ἔνεικα, neglecto augmento, quasi eodem modo irregulare ab ἐνείκω. præt. med. ἤνοχα, at sæpius ἐνήνοχα, Atticâ reduplicatione, ab ἐνέχω. Legitur in 3. persona sing. φέρησι, *fert*, a φέρημι. Tempora a φρέω et φρημὶ, *emitto*, deducta, a quibusdam huc referenda videntur, transpositione literæ ε vel sync. a φορέω—sed verbi significatus, a πρὸ et ἕω, ἵημι, deducere potius jubet; φ pro π positâ, et facta crasi. Ab οἴσω fut. conflatur præs. unde imperf. οἶσον. (vide Port-royal.) — Φέρημι. Οἴσω.

Φθάνω, *prævenio*, fut. 1. φθάσω, a φθάω (vide reg. 3.) aor. 2. ἔφθην. Subjunctivus poet. φθέω pro φθῶ. Infin. φθῆναι et φθάναι a φθῆμι. Fut. 1. med. φθάσομαι (φθήσομαι apud Thucyd.) — Φθάω, Φθῆμι.

Φθίνω, *corrumpo*, fut. φθίσω, a φθίω, quod etiam legitur. Invenitur etiam 3. perf. sing. præs. pass. φθεῖται, et infin. φθεῖσθαι, a φθέω, quod etiam est in usu. — Φθίω. Φθέω.

Φιλέω, *amo*, aor. 1. med. ἐφιλάμην, a φίλομαι. — Φίλομαι.

Φύω, *gigno*, *nascor*, aor. 2. ἔφυν, a φῦμι. Ex præt. hujus verbi conflatur præs. πεφύκω, unde imperf. ἐφέφυκον (Scot.) — Φῦμι.

Φωγνύω et Φώγνυμι, *uro*, Imperf. ἔφωγον, a φώγω; idem quod φώζω, a φῶς, *lux*. (vide reg. 6.) — Φώγω.

X.

Recepta.		Parum usitata.
Χαίρω,	*gaudeo*, aliquando format fut. χαιρήσω, a χαιρέω; aliquando χαρήσω et χαρήσομαι, a χαρέω.	Χαιρέω, Χαρέω.
Χέω,	*fundo*, fut. χεύσω, a χεύω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα (vide except. ad regulas aor. 1. act.) aor. 1. pass. ἐχέθην. Aliquando præt. facit κέχυκα, a χύω; nisi forte formatur a χύνω (vide Matth. xxvi. 28. Act. ix. 22.)	Χεύω, Χύω.
Χρή,	*oportet*, Imperf. ἔχρην, et χρῆν Ion. a χρῆμι.	Χρῆμι.
Χρωννύω et Χρώννυμι,	*coloro*, fut. χρώσω, a χρόω. præt. pass. κέχρωσμαι (vide reg. 6.)	Χρόω.
Χωννύω et Χώννυμι,	*aggerem duco*, fut. χώσω, a χόω vel χώω (vide reg. 6.)	Χόω vel Χώω.

Ψ.

Recepta.		Parum usitata.
Ψύχω,	*refrigero*, aor. 2. ἔψυγον (vide reg. 2.	Ψύγω.

Ω.

Recepta.		Parum usitata.
Ὠδίνω,	*parturio*, aliquando format fut. ὠδινήσω, ab ὠδινέω.	Ὠδινέω.
Ὠθέω,	*impello*, aliquando fut. format ὤσω, ab ὤθω.	Ὤθω.

FINIS.

Index Alphabeticus verborum parum usitatorum, paginam notans ubi in catalogo præcedente occurrunt.

A.

B.

Ἐλεύθω

Οἴομαι

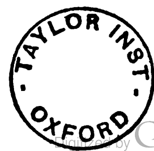
Π.

Ρ.

Σ.

Σαόω

Χύω

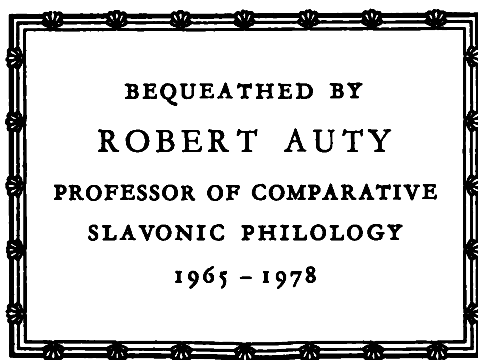

FINIS.

CORRIGENDA.

P. iv. l. 14. lege "γνώσω."
P. v. l. 1. lege "ξω."
P. 8. l. 5. inter par. usitat. adde "Δείδιμι."
P. 12. l. 26. lege "Ἐχθέομαι."
P. 16. l. 12. lege "Ἰσάω."
P. 17. l. penult. inter par. usitat. adde "Κεράω."
P. 22. l. 21. lege "Οἴομαι."
P. 23. l. 2. lege "Οἰχέω."
P. 29. l. 2. inter par. usitat. lege "Στορέω."

TAYLOR INSTITUTION
DOMI MINA NUS TIO ILLU MEA

BEQUEATHED BY
ROBERT AUTY
PROFESSOR OF COMPARATIVE
SLAVONIC PHILOLOGY
1965 - 1978

